

рѣли праведницы, като двѣ пресвѣтли слънца, отъ които изгрѣа свѣтлина и веселіе на сичкіа свѣтъ. Или като два чисти гълъби, отъ които са роди днесъ пречистата дѣва Маріа, която роди Исуса Христа непостижимо. Не послушайте сега, да разбѣтете какъ е станало днесъ рождението на пресвѣтаа дѣва Маріа, отъ нейните праведны родители, Іоакима и Анна.

Іоакимъ вѣше отъ еврейскіа родъ единъ богатъ человекъ, и сѣкій празникъ приносаше на бога даръ за сичките хора и за прощеніе на своите грѣхове. Той една година, споредъ еврейскіа обычай, като принесалъ на бога своите дарове, въ единъ голѣмъ празникъ, рекалъ мѣ рѣкимъ свѣщенникъ: Іоакиме, не прилича да принесешъ ты най напредъ своите дарове на бога: защото си бездѣтникъ. Но Іоакимъ като чѣлъ тѣй, наскърбилъ много, тосъ часъ взрналъ своите дарове назадъ. И като размыслилъ чи сичките праведни евреи имали дѣца, найпослѣ помѣнжалъ и Авраама какъ мѣ далъ богъ чадо на старость. И като былъ толко наскървенъ, безъ да са убави на женатъ си Анна, отишелъ въ горѣтъ, гдѣто вѣха окцѣте мѣ: и като си направила тамо: коливъ, сѣделъ въ нея постилъ 40 динѣ, и дѣмалъ въ себе си: азъ нити хлѣбъ ще хупна, нити водаъ ще пѣа, нити въ кашитъ си ще отида, доде не ма помилвай нагледа милостивый богъ. Тѣй и жената мѣ Анна постѣла въ дома си и плачела безчадството си. И когато приближи пакъ голѣмый празникъ, рече слѣгината: Анно не прилича толко да скорбишь, но стани са примени, и остави този плачь. Тога Анна казала на слугината: махниса и остави ма, да са плача жива. А слѣгината пакъ рече: послушай ма госпожа Анно и стани са примени, до кога ще жалишь тѣй? каква вѣше тѣзи клетва, дето ти заключи сърцето бези рожевъ? тѣзи рѣчи като чѣ Анна, ощи са наскърви. Но стана свлече плачевните дрехѣ и са примени, тога вѣше деветый часъ отъ денѣ. И като влезла въ градината, сѣдлаше при едно дафиново дърво, и дѣмаше: господи, зарадкай ма, и подира ма единъ рожевъ, както си дарилъ нѣкога Сарра. Тѣй като дѣмаше, погледна на дървото и като видѣ едно гнѣздо птичишко, начна ощи скорбно да плаче, и дѣмаше: ахъ вѣдна азъ, защо самъ жена и защо самъ са родила? Само за единъ клетвъ, да са хлѣбѣтъ съ мене хората, да ма укорѣватъ и да ма пѣдѣтъ отъ церкова. О господи, накого приличамъ азъ? Ето нити на птиците приличамъ: защото и тѣ иматъ рожевъ и гнѣзда. Ето господи не приличамъ нити на гадовете, нити на звѣровете, нити на землатъ, които сѣкога приносѣтъ своите плодове и та славетъ. Тѣзи рѣчи съ плачь като исказа Анна, тосъ часъ доди ангелъ божий при нея, и рече: Анно, Анно, послуша богъ тволатъ молвъ, и ма проводи да ти кажа, какъ ще родишь чадо